

Παράκληση εις την Οσιομάρτυρα Μητέρα ημών Φιλοθέης της Αθηναίας

Εὐλογήσαντος τοῦ ἱερέως ἀρχόμεθα ἀναγινώσκοντες τον ΡΜΒ' (142) Ψαλμόν.

Κύριε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ Σου, εἰσάκουσον μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ Σου καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου Σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν Σου, πᾶς ζῶν. Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου, ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου. Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς, ὡς νεκροῦς αἰῶνος καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμέ τό πνεῦμα μου, ἐν ἐμοί ἐταράχθη ἡ καρδιά μου. Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις Σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν Σου ἐμελέτων. Διεπέτασα πρὸς Σέ τὰς χεῖρας μου, ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἄνυδρος Σοι. Ταχύ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τό πνεῦμα μου. Μὴ ἀποστρέψῃς τό πρόσωπόν Σου ἀπ' ἐμοῦ καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον. Ἀκουστὸν ποιήσόν μου τό πρῶν τό ἔλεός Σου, ὅτι ἐπὶ Σοί ἤλπισα. Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδόν ἐν ἣ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς Σέ ἦρα τὴν ψυχὴν μου. Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, πρὸς Σέ κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τό θέλημά Σου, ὅτι Σύ εἶ ὁ Θεός μου. Τό Πνεῦμα Σου τό ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός Σου, Κύριε, ζήσεις με. Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ Σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου καὶ ἐν τῷ ἔλεει Σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου. Καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλος Σου εἰμί.

Θεός Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.
Στίχος ἄ'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐπικαλεῖσθε τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.
Θεός Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.
Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με καὶ τὸ ὄνοματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.
Θεός Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.
Στίχ. γ'. Παρά Κυρίου ἐγένετο αὕτη καὶ ἔστι θαυμαστή ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.
Θεός Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Εἶτα τὰ Τροπάρια.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τῷ μαρτυρίῳ σου ὁσία στεφθεῖσα, αἱμάτων ρεῖθροις σου σεπτὴ φοινιχθεῖσα, τῷ Βασιλεῖ παρίστασαι ὡς ἄμωμος ἀμνάς, καὶ κατατρυφῶσα νῦν οὐρανίων θαλάμων, ἐφελκύνεις ἅπαντας, εἰς ὁμοίους σου ἄθλους, καὶ μεσιτεύεις νῦν υπέρ ἡμῶν τῶν ἐκτελούντων τὴν πάντιμον μνήμην σου.

Δόξα. Το αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οὐ σιωπήσομέν ποτε, Θεοτόκε, τὰς δυναστείας Σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι· εἰ μὴ γὰρ Σὺ προΐστασο πρεσβεύουσα, τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο ἐκ τοσοῦτων κινδύνων; Τίς δὲ διεφύλαξεν, ἕως νῦν ἐλευθέρους; Οὐκ ἀποστῶμεν, Δέσποινα, ἐκ Σοῦ· Σοὺς γὰρ δούλους σώζεις αἰεὶ, ἐκ παντοίων δεινῶν.

Ὁ Ν' (50) Ψαλμός.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός Σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν Σου, ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου. Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με. Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός. Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν Σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις Σου καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί Σε. Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου. Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας Σου ἐδήλωσάς μοι. Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι, πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι. Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην, ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα. Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν Σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον. Καρδίαν καθάραν κτίσον ἐν ἐμοί ὁ Θεός καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου. Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου Σου καὶ τὸ Πνεῦμα Σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ. Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου Σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με. Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς Σου καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σέ

ἐπιστρέψουσιν. Ῥῦσαι με ἐξ αἱμάτων ὁ Θεός, ὁ Θεός τῆς σωτηρίας μου, ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσα μου τὴν δικαιοσύνην Σου. Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις καὶ τό στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν Σου. Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν, ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις. Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεός οὐκ ἐξουδενώσει. Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ Σου τὴν Σιών καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ. Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα. Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τό θυσιαστήριόν Σου μόσχους.

Καὶ ἀρχόμεθα τοῦ κανόνος

Ῥδὴ α´. Ἦχος πλ. δ´. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Δεῦτε ἰκετεύσωμεν οἱ πιστοί, Φιλοθέην ὀσίαν, τὴν προστάτιν τῶν Ἀθηνῶν, εἰρήνευσον μῆτερ τὴν ζωὴν ἡμῶν, ταῖς πρὸς Θεὸν θερμαῖς ἰκεσίαις σου.

Παθῶν ὀλέθριων τοῦ δυσμενοῦς, ἀπάλλαξον, Μῆτερ, τοὺς σοὺς δούλους τοὺς ταπεινοὺς, καὶ ρῶσιν ψυχῶν τε καὶ σωμάτων, ταῖς σαῖς πρεσβείαις τοῖς πᾶσι δώρησαι.

Γενναίω φρονήματι, ὦ σεμνή, ἐδίξαξας πάντας, τῶν τοῦ βίου καταφρονεῖν, καὶ τὰς ἐξοφωμένας διανοίας, ταῖς ἀρεταῖς σου καταύγασον, δέομαι.

Θεοτοκίον.

Δέσποινα, τό σῶμα καὶ τὴν ψυχὴν τὴν ἐσκοτισμένην τῷ φωτί σου καταπλουτεῖς• ἐκ παντός κινδύνου ρῦσαι πάντας, τῆς Φιλοθέης ταῖς θεαῖς δεήσεις.

Ῥδὴ γ´. Οὐρανίας ἀψῖδος.

Ὡς καλόν και φιλόθεον, ὀσιακόν σέμνωμα, καὶ μοναζουσῶν ὑπερτέρα, καὶ ἐνδιαίτημα, πρὸς τα σκηνώματα τῶν ουρανῶν μετετέθης, εἰς ζωὴν τὴν ἄληκτον, καὶ πανευφρόσυνον.

Μοναστῶν ἐγκαλλώπισμα καὶ κλέος πανάριστον δόξα Ἐκκλησίας ὑπάρχεις, ἀγγέλων σύσκηνος, σύ γάρ ἐλάμπρυνας τῶν Ἀθηναίων τὴν πόλιν, τῷ μαρτυρικῷ σου στέφει, ἀξιάγαστε.

Ἄνεδείχθης τοῦ Πνεύματος περικαλλές σκηνώμα* σε κατοικητηριον ἔσχε, ἡ Παναγία Τριάς* διό καὶ ἤθλησας, καὶ τῶν τερπνῶν ἠξιώθης, νῦν ἀγαλλομένη εἰς τὰ οὐράνια.

Θεοτοκίον.

Τους ἐν θλίψεσιν ὄντας διάσωσον, Δέσποινα, καὶ τοὺς πειρασμοῖς κλονουμένους πάντας ἀπάλλαξον, ταῖς ἱκεσίαις σου καὶ μεσιτείαις, Παρθένε, ὡς ἀγνή ὑπάρχουσα Θεομακάριστε.

Διάσωσον ὀσιομάρτυς, σοὺς δούλους, καὶ περιφρούρει, ἀπὸ λύπης καὶ συμφορῶν• εἰς σέ καταφεύγομεν, ὡς ἔχουσαν ἐκτενή παρρησίαν.

Ἐπίβλεψον, ἐν εὐμενείᾳ πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ τὴν ἐμὴν χαλεπὴν τοῦ σώματος κάκωσιν, καὶ ἴασαι τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

Αἴτησις καὶ τὸ Κάθισμα.

Ἦχος β´. Πρεσβεία θερμή.

Πεινῶντων τροφός ἐδείχθης πανόλβιε• τον πλοῦτον, σοφή, ἐσκόρπισας, ἔδωκας, ἀσκητικῶς βιώσασα• Φιλοθέη ἔνδοξε, πλούτισον καὶ ἐκ πενίας λύτρωσαι ἡμᾶς, καὶ σῶσον, ταχέως μεσιτεύουσα.

Ῥδὴ δ´. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ὁρφανῶν πάντων γέγονας μήτηρ καὶ τροφός καὶ καταφύγιον, καὶ πρὸς ὄρμον καθωδήγησας, τοὺς εἰς σε προστρέχοντας, πανεύφημε.

Θεραπεία νοσοῦντων ἐδείχθης καὶ λιμὴν πάντων εὐδίας, καὶ τυράννους σύ κατήσχυνας, ἀνδρικῶς νευρουμένη φρονήματι.

Ἐξ ἐχθρῶν τῶν μισούντων τὴν σὴν πόλιν φύλαττε ἀπαράτρωτον, καὶ ἀνάδειξον πανίσχυρον, Φιλοθέη μάρτυς τρισμακάριε.

Θεοτοκίον.

Σέ λιμένα καὶ τείχος, καὶ καταφυγὴν ἀρραγὴν κεκτήμεθα, τὰς ψυχὰς ἡμῶν εἰρήνευσον, καὶ παθῶν δεινῶν ἡμᾶς ἀπάλλαξον.

Ῥδὴ ε´. Φώτισον ὑμᾶς.

Φώτισον ἡμῶν τὰς καρδίας καὶ ἐνίσχυσον, τὴν σὴν βοήθειαν διδοῦσα σεμνή, χαριτόβρυτε, πηγὴ πανευφρόσυνε.

Λάμπρυνον τὸν νοῦν μοναστῶν σου καὶ ἐγκαίνισον, τὴ πρὸς Θεόν θερμὴ μεσιτεία σου, συ γὰρ ὑπάρχεις συμπαθῆς καὶ εὐίλατος.

Θεοτοκίον.

Ὁδήγησον, ἀγνή, εἰς λιμένα εὐσπλαγχνίας σου τὰς ψυχὰς ἡμῶν, καὶ

περιφρούρησον,
Καὶ τὴν ὑγείαν τοῖς νοσοῦσι δώρησαι.

Ἰδὴ στ´. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Τῶν κάτω κατεφρόνησας καὶ ὑψωσας εὐατην πτερώσασα πρὸς ἄνω, καὶ τῶν πληγῶν ἀφελούσα τό κέντρον, τὰ λυπηρὰ εἰς δόξαν μετήλλαξας, καὶ ἄδεις ἐν οὐρανοῖς, τὸν ποθούμενον πάντοτε βλέπουσα.

Ἀντίληψις τῶν ἐν λύπαις πάνσεμνε, καὶ ἀδικουμένων ὥφθης προστάτις, τῶν πρὸς τῆν σὴν προστρεχόντων πρεσβείαν, ἀρυομένων γλυκεῖάν σου μέθεξιν, καὶ πάντων τῶν ἐν συμφοραῖς συμπαθῆς καὶ βεβαία ὀχύρωσις.

Φρουρόν σε, καὶ θερμόν προπύργιον, τῶν Ἀθηναίων εὔρε σε ἡ πόλις* τοῖς σοῖς λειψάνοις προστρέχει τοῖς θείοις, καὶ δαψιλῶς λαμβάνει τὰς χάριτας, διάσωσον ἐκ τῶν δεινῶν Φιλοθέη μαρτύρων ἀγλάισμα.

Θεοτοκίον.

Λιμένα σε, Παναγία, ἔχομεν, καὶ μεσίτριαν καὶ σκέπη, καὶ τεῖχος τῶν ἐναντίων ἐνέδρας συνθλάζεις, καὶ τὰς καρδίας κουφίζεις, Πανάχραντε, καὶ διασώζεις ἅπαντας δεινῶν, Φιλοθέης ταῖς θείαις δεήσεσι.

Ἀπάλλαξον, ἀπὸ θλίψεων, τοὺς ἰκέτας σου, Φιλοθέη* καὶ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς Χριστόν τὸν Φιλάνθρωπον, ὡς ἔχουσα πρὸς Θεόν παρρησίαν.

Ἄχραντε, ἡ διὰ λόγου τὸν Λόγον ἀνερμηνεύτως, ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν, τεκοῦσα δυσώπησον, ὡς ἔχουσα μητρικὴν παρρησίαν.

Αἴτησις καὶ τὸ Κοντάκιον.

Ἦχος β´. Προστασία τῶν Χριστιανῶν.

Αγάπης πηγὴ ἐδείχθης ἀκένωτος, Φιλοθέη σεμνή, αιχμαλώτων ἡ λύτρωσις, ἰκετεύουσα μὴ παύση ὑπὲρ σῶν ἰκετῶν, ἀλλὰ ἴθουνον ὡς ἀγαθή, καὶ πρὸς λιμένα γαληνόν, τοὺς εὐλαβῶς προσκυνοῦντάς σε. Λύτρωσαι τῶν κινδύνων, καὶ σῶσον ἐκ τῶν μισούντων, ἢ τῶν μαρτύρων καλλονή, καὶ τῶν ἀγγέλων ὁμόσκηνε.

Προκείμενον.

Υπομένω ὑπέμεινα τὸν Κύριον καὶ προσέσχε μοι, καὶ εἰσήκουσε τῆς δεήσεώς μου.

Στίχ. Ἔστησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας μου καὶ κατηύθυνε τὰ διαβήματά μου.

Εὐαγγέλιον ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον (Κεφ. ι´ 16-21).

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς • Ἴδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω ὑμᾶς ὡς πρόβατα ἐν μέσῳ λύκων • γίνεσθε οὖν φρόνιμοι ὡς οἱ ὄφεις καὶ ἀκέραιοι ὡς αἱ περιστεραὶ. Προσέχετε δὲ ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων • παραδώσουσι γὰρ ὑμᾶς εἰς συνέδρια καὶ ἐν ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν μαστιγώσουσιν ὑμᾶς καὶ ἐπὶ ἡγεμόνας δὲ καὶ βασιλεῖς ἀχθήσεσθε ἕνεκεν ἐμοῦ, εἰς μαρτύριον αὐτοῖς καὶ τοῖς ἔθνεσιν. Ὅταν δὲ παραδώσωσιν ὑμᾶς, μὴ μεριμνήσητε πῶς ἢ τί λαλήσετε • δοθήσεται γὰρ ὑμῖν ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ τί λαλήσετε. Οὐ γὰρ ἡμεῖς ἐστε οἱ λαλοῦντες, ἀλλὰ τὸ Πνεῦμα τοῦ Πατρὸς ὑμῶν τὸ λαλοῦν ἐν ὑμῖν.

Δόξα.

Ταῖς τῆς Ἀθλοφόρου πρεσβείαις Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν.

Ταῖς τῆς Θεοτόκου πρεσβείαις Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Στιχ. Ἐλεῆμον, ἐλέησόν με ὁ Θεός...

Προσόμοιον.

Ἦχος πλ. β´. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Ὅλη ἀπαστράψασα, τῇ τῆς ψυχῆς φωταυγεία, Φιλοθέη πάντιμε, σκεύος ὠραιότατον, καὶ μυρίπνοον, ὄρος γὰρ κατάσκιον • ἐξυμνεῖν οὐ δύναμαι τὰ πολλά σου κατορθώματα, καὶ οὐς ὑπέμεινας ὑπὲρ τῆς Χριστοῦ ἀγαπήσεως, πόνους τῆς ἀσκήσεως καὶ τοῦ μαρτυρίου τῆν ἄθλησιν. μήτηρ σύ παρθένων, τροφός τῶν ὀρφανῶν καὶ των χηρῶν, ἐν τῷ χειμῶνι ἐξήνηθης, ἀνθος εὐωδέστατον.

Σῶσον ὁ Θεός ταὸν λαό σου...

ᾠδὴ ζ´. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Τὴν λαμπρόν σου πορείαν ἐν τῷ βίῳ τούτῳ ἐγκωμιάζομεν, ἐν μέσῳ ταῖς Ἀθήναις, ἐβλάστησας ὡς ρόδον, καὶ τὸ Ἄστν ἐκόσμησας, ταῖς ἡδυπνόοις ὄσμαῖς, τῶν σεπτῶν σου λειψάνων.

Τὴν πηγὴν τοῦ ἐλέους, διὰ πρεσβειῶν σου, τοῖς πᾶσι ἄνοιξον κρουνοὺς χαρίτων βρύεις, καὶ νόσους θεραπεύεις, καὶ ἐχθρῶν λύεις τὰς φάλαγγας, ἵνα τιμῶμεν αἰεὶ τὰ θεῖα λείψανά σου.

Θησαυρός εὐσεβείας, καὶ πηγὴ εὐσπλαγχνίας, ὠφθης τοῖς πάσχουσι, καὶ τοῖς

διωκομένοις, προπύργιον καὶ σκέπη, ἀντιλήπτωρ καὶ πρόμαχος, ὦ Φιλοθέη σοφὴ, μαρτύρων ὠραιότης.

Θεοτοκίον.

Ἡ μεσίτρια πάντων τῶν δεινῶς πεπτωκότων, σύ μήτερ γέγονας, καὶ τῶν πολемуμένων ἀσπίς καὶ προστασία, Παρθένε καὶ λύτρωσις, ἡ καταυγάζουσα αἰεὶ πιστῶν τὰς διανοίας.

Ἦδὴ ἡ´. Τὸν Βασιλέα.

Τῆς ἀμαθείας τὰ ἐρέβη διαλύεις, φῶς Χριστοῦ διαχέουσά πασι, καὶ καταφαιδρύνεις ἡμῶν τὰς διανοίας.

Των κακοδόξων τὰς ἐνέδρας ἀφανίζεις, καὶ πλοκάς κακοβούλους συντρίβεις· ὅθεν σέ γεγαίρει Ἀθηναίων ἡ πόλις.

Ομολογίαν τὴν σεμνὴν τοῦ Χριστοῦ σου ἀνδρικῶ τῷ φρονήματι δίδως, καὶ καταπαλαίεις ἀλλόπιστων τὰ θράση.

Θεοτοκίον.

Τῆς τοῦ Υἱοῦ σου θερμουργοῦ προστασίας, τοὺς πιστῶς προστρέχοντας Παρθένε, καὶ ἐπιζητοῦντας, ἀξίωσον ἐν τάχει.

Ἦδὴ θ´. Κυρίως Θεοτόκον.

Κρουνούς μου των δακρῦων βλέψον Φιλοθέη καὶ σπεῦσον, καὶ βοηθός γενοῦ μοι σου δέομαι, τῶν λυπηρῶν τὰς αἰτίας κατασυντρίβουσα.

Καρδίαν μου καὶ χεῖλη κάθαρον, θερμαῖς σου πρεσβεΐαις, καὶ τῆς ψυχῆς τὸν ζόφον διάλυσον, ἐν παρρησίᾳ πολλῇ, ἣν ἔχεις πρὸς Κύριον.

Ἐν ὥρᾳ τοῦ κινδύνου, τοῦ ὄφρα κακίστας λῦσον, σεμνὴ, φοβεράς καὶ δεινὰς ἀπειλάς, καὶ τῶν ψυχῶν ἡμῶν μακρὰν ταύτας ἀπέλασον.

Θεοτοκίον.

Τοὺς πόνους καὶ τὰς θλίψεις ἐκδίωξον ἐν τάχει, καὶ τῶν ψυχῶν τὴν εἰρήνην, Παρθένε ἀγνή, τῆς Φιλοθέης πρεσβεΐαις, τοῖς πασι δώρησαι.

Ἄξιον ἐστὶν ὡς ἀληθῶς, μακαρίζειν Σε τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον καὶ μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ· τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον Σέ μεγαλύνομεν.

Καὶ τὰ παρόντα Μεγαλυνάρια,

Χαίροις Αθηναίων ὁ θησαυρός, Φιλοθέη μάρτυς, τῶν ὁσίων ἢ καλλονή, καύχημα Ἑλλάδος, καὶ Ὁρθοδόξων κλέος, μετὰ σπουδῆς ἀξίως, πάντες ὑμνούμεν σε.

Αηδῶν γλυκύτατε καὶ σεμνή, μετὰ παρρησίας ἢ κηρύξασα τον Χριστόν, καὶ ἀξιωθεῖσα μαρτυρικοῦ στεφάνου, καὶ δόξης αἰωνίου, σε νῦν γεραίρομεν.

Ἐλαμψας τῷ ὕψει τῶν ἀρετῶν, καταφλεγόμενη υπό θείου ὄντως πυρός• τοῦ Πνεύματος σκεύος ἔδειχθης, Φιλοθέη, καί τās καρδίας πάντων ἡμῶν ἐστήριξας.

Ἀλάβαστρον μύρου ὀσιακοῦ, ἐκχέεις πλουσίως, εὐωδίαν τε εἰς ψυχάς, των μετ' εὐλαβείας καὶ πόθου προσιόντων τοῖς θείοις σου λειψάνοις, ὦ παναοίδιμε.

Στενταγμούς καὶ δάκρυα καὶ δεινά, τῶν τῆς ἀμαρτίας ἀποδίωξον ἀφ' ἡμῶν, καὶ σκέπε τη στοργή σου τῶν Ἀθηνῶν την πόλιν, τον Κτίστην δυσωποῦσα θεαίαις πρεσβείαις σου.

Ἔτερα Μεγαλυνάρια ποιηθέντα υπό του Σεβ. Μητροπολίτου Σερβίων καὶ Κοζάνης κυροῦ Διονυσίου, ἵνα ψάλλονται ἐν τῷ ἱερῷ Ναῷ τῆς Ἀγίας Φιλοθέης τοῦ ὁμωνύμου προαστίου τῶν Ἀθηνῶν κατά την ἡμέραν τῆς εορτῆς τῆς Ἀγίας.

Δεῦτε εὐφρανθῶμεν πνευματικῶς ἐν ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις μελωδοῦντες χαρμονικῶς μνήμην της Ἀγίας τελοῦντες Φιλοθέης καὶ τον Χριστόν ἐν πᾶσι πιστῶς δοξάζοντες.

Τῷ σεπτῷ καὶ θεῖῳ τούτῳ ναῷ ἐ τῷ φερωνύμῳ προαστίῳ τῶν Ἀθηνῶν, πίστει συνελθόντες, γεραίρομεν τῆν μνήμην Φιλοθέης Χριστοῦ τῆς ὀσιομάρτυρος.

Χαῖροις, Φιλοθέη, τῶν Ἀθηνῶν γέννημα καὶ θρέμμα καί προστάτις πάντων ἡμῶν τῶν ἐν ἀληθείᾳ τιμῶντων σε, Ὁσία καὶ ἐπικαλουμένων την σὴν ἀντίληψιν.

Χαῖροις Φιλοθέη ἐν γυναιξίν, ἢ τεμιμημένη τους τιμῶντας μνήμην τὴν σὴν φύλατε καὶ σκέπε ἀπό παντός κινδύνου, εὐχαῖς καὶ ἱκεσίαις σου πρὸς τον Κύριον.

Ἰκευτεύομέν σε μετὰ θερμῆς καρδίας, Ὁσία, καὶ φρονήσεως ἀγαθῆς, δέξαι τὴν παράκλησιν τῶν πρὸς σέ βοῶντων καὶ ταύτην τῷ Σωτήρι Χριστῷ προσάγαγε.

Τὴν ὀσιομάρτυρα τοῦ Χριστοῦ θεῖαν Φιλοθέην ἱκετεύσωμεν οἱ πιστοί, ἥς ταῖς

ἰκεσίαις ἵνα παντός ῥυσθῶμεν κινδύνου ἐν τῷ βίῳ καὶ πᾶσης θλίψεως.

Ὅντως θαυμαστός ὁ Θεὸς ἡμῶν διὰ τῶν ἁγίων ἡμᾶς πάντας εὐεργετῶν καὶ τὴν Φιλοθέην προστάτιν ἀναδείξας ἡμῶν, ἣν καὶ τιμῶντες, τούτον δοξάζομεν.

Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἱ στρατιαί, Πρόδρομε Κυρίου Ἀποστόλων ἡ δωδεκάς, οἱ Ἅγιοι Πάντες μετὰ τῆς Θεοτόκου, ποιήσατε πρεσβείαν εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Τὸ Τρισάγιον

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (Τρίς).

Δόξα Πατρί, καὶ Υἱῷ, καὶ ἁγίῳ Πνεύματι,

καὶ νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς· Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῶν· Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρί...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τό ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τό θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τόν ἄρτον ἡμῶν τόν ἐπιούσιον δός ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπό τοῦ πονηροῦ.

Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρός καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

καὶ τὰ Τροπάρια ταῦτα. Ἦχος πλ. β´.

Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, πάσης γὰρ ἀπολογίας ἀποροῦντες, ταύτην Σοι τὴν ἰκεσίαν, ὡς Δεσπότη, οἱ ἁμαρτωλοὶ προσφέρομεν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα.

Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς, ἐπὶ Σοὶ γὰρ πεποίθαμεν. Μὴ ὀργισθῆς ἡμῖν σφόδρα, μηδὲ μνησθῆς τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν. Ἄλλ' ἐπίβλεψον καὶ νῦν ὡς εὐσπλαχνος καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν. Σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν καὶ ἡμεῖς λαὸς Σου, πάντες ἔργα χειρῶν Σου καὶ τό ὄνομά Σου ἐπικεκλήμεθα.

Καὶ νῦν.

Τῆς εὐσπλαχνίας τὴν πύλην ἄνοιξον ἡμῖν, εὐλογημένη Θεοτόκε, ἐλπίζοντες εἰς Σέ μή ἀστοχήσομεν, ῥυσθείημεν διὰ Σοῦ τῶν περιστάσεων· Σύ γάρ ἡ σωτηρία τοῦ γένους τῶν Χριστιανῶν.

Ἐκτενὴς καὶ Ἀπόλυσις, μεθ' ἣν ψάλλομεν τα ἐξῆς.

Ἦχος β´. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Ὡσπερ ἡ καλλίστη χελιδὼν, ἐν τυραννικῷ σκότει ἐφάνης, προαναγγέλλουσα ἕαρ τό γλυκύτετον, διὰ τό γένος ἡμῶν, καὶ κηρύττουσα πίστιν, ἀγάπην, θυσίαν, ὑπέρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ἔθηκας τό σῶμα σου σφάγιον ἄμωμον, οὕτω δέ τό φυτόν εὐσεβείας, ἐν πολυώδυνω πατρίδι, ἀρδευθέν τῷ αἵματί σου ἠύξησεν.

Ὅμοιον.

Ὡσπερ ὁ ἀστήρ αὐγερινός, σκότη τα πυκνά ἐξαλείφει, καὶ διαχέει τό φῶς, οὕτω συ διέλαμψας, κατα φωτίζουσα σκοτεινός διανοίας τῶν χειμαζόμενων ἐκ δολεράς ἀπειλῆς • μήτερ Φιλοθέη Ὁσία, ρῦσαι καί ἡμᾶς τῶν κινδύνων, τῇ θερμῇ πρὸς Κύριον πρεσβεία σου.

Δέσποινα πρόσδεξαι τὰς δεήσεις τῶν δούλων Σου, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου, εἰς Σέ ἀνατίθημι, Μῆτερ τοῦ Θεοῦ, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην Σου.

Δί' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν,
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ἀμήν.